

sig ind i. Det bedste, man kan gøre, er at sige, at det nu er op til den franske regering at meddele sine partnere i EU, hvorledes den franske regering ønsker at reagere oven på den folkeafstemning, der har været, med det resultat, den gav.

Nu kender vi jo ikke resultatet, men det er op til den hollandske regering at meddele sine partnere, hvorledes man tolker, og hvorledes man vil handle oven på det resultat, der måtte komme ud af den hollandske folkeafstemning. Det er det bedste, man kan gøre. Jeg synes ikke, at vi fra dansk side skal begynde at kloge i, som man siger i Jylland, hvordan vi skal tolke et nej.

Et nej er et nej, og så må det være op til de pågældende landes regeringer at meddele EU-kredsen, hvordan de ønsker at reagere på det, deres befolkninger har sagt.

Søren Espersen (DF):

Men det er ikke særlig realistisk, at vi skal vente, til alle landene, som skal forholde sig til det her, så kan meddele, hvad de vil. Så vidt jeg forstår, skal det her være færdigt til november næste år. Skulle vi så ikke have en diskussion nu i de andre EU-lande? Skulle vi så vente med det? Skal vi først vente på, at englænderne finder ud af et eller andet til foråret? Sådan fungerer det jo ikke.

Jeg synes, det er så vigtigt at holde fast i, at forfatningen er et hele. Der var et billede, der randt mig i hu, nemlig en historie om »Titanic«. Da den var ved at synke, løb officererne på et tidspunkt rundt og flyttede om på dækstolene. Man går altså og botaniserer i nogle ting, der ikke har noget som helst med det store projekt at gøre. Er det et projekt, der er faldet, så forholder man sig til det. Så begynder man ikke at tænke: Kan vi flytte et eller andet rundt, så vi måske kan få andre fuppet med?

Det er det, jeg så gerne vil vende tilbage til, altså at vi nu har et projekt, der hedder en forfatning. Den ser ud til at være godt på vej til at falde. Kan vi så ikke sige, at måske var det det, de europæiske befolkninger præcis ville have, nemlig ikke en forfatning, men muligvis et mellemstatsligt samarbejde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes da, hr. Søren Espersen skal lægge mærke til, at jeg netop ikke lægger op til, at man begynder at botanisere og tage dele og lave dem om osv. Tværtimod har jeg netop sagt, og jeg sagde det allerede i går, at den danske regerings

position er den, at alle lande skal have lov at udtale sig. Det synes vi er demokratisk. Det skal ikke være sådan, at det kun er et stort land, der har lov at sige sin mening. Det skal vi alle sammen have lov til.

Derfor synes vi, det rigtige er, at ratifikationsprocessen kører videre, for det skal ikke være sådan, at et stort land som Frankrig har mere indflydelse på processen end et lille land som Danmark. Vi er alle ligeværdige. Derfor synes vi, at alle skal have lov at udtale sig.

Det er, hvad jeg har sagt, og jeg har sagt i tillæg til det: Forudsætningen for det er selvfølgelig, at man så ikke begynder at pille i traktaten, men at det er den traktat, vi kender, vi tager stilling til, så vi kan få den diskussion, som hr. Søren Espersen og jeg er enige om vi skal have.

Så hr. Søren Espersen skyder mig noget i skoen, som slet ikke passer, for det er ikke mig, der lægger op til at botanisere, tværtimod. Jeg lægger op til, at man holder fast i det, der ligger, og tager stilling til det. Så må vi selvfølgelig respektere, hvis der er nogle, der, når hele regnestykket bliver gjort op, siger: Nej, vi kan ikke skrive under på den. Så kan den jo ikke træde i kraft.

Kl. 13.15

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Statsministeren undgår også her i dag at forholde sig til diskussionen af, om EU-forfatningen i det hele taget er et rigtigt fundament at samarbejde på. Det, som jeg også tidligere i dag har prøvet at rejse, er diskussionen af, om ikke vi er kørt helt af sporet med hensyn til at lave en institution, en konstruktion, som folk ikke bryder sig om.

Nu får vi et nej igen i aften i Holland – sandsynligvis. Vækker det ikke sådan til eftertanke hos statsministeren? Tænker statsministeren aldrig på, hvilken vej Europa går? Tænker statsministeren kun på sine tidsplaner og et topmøde engang i midten af juni? Er det hele perspektivet? Tænker statsministeren ikke nogen store tanker om, hvordan europæisk samarbejde kunne være indrettet, så folk kunne lide det? Er det absolut en naturlov, at folk ikke skal kunne lide internationalt samarbejde i Europa med udgangspunkt i EU? Er der ikke andre alternativer? Tænker statsministeren aldrig sådan?